

Σκόπ. Τσακων. κ. α.—Λεξ. Βυζ.: *Ἡ καρδιά της γόγγυξε γιὰ τὰ προικιά πῶδωκε Βούρβουρ. Τὴ μάλουσαν τὴ γραιὰ κι γουγγάει Σκόπ.* || Φρ. Γογγύζω τὸ ψωμί (δυσφορῶ προσφέρων αὐτὸ εἰς τινά) Θήρ. Τρώει ψωμί γογγυσμένο (διὰ τὸ ὅποιον δυσφορεῖ ὁ προσφέρων αὐτό, πβ. *ψωμί γ' ἀναχτεμένο* ἐν λ. ἀγαναχτῶ **A 1 β**) Κρήτ. **2)** Παραπονοῦμαι, διαμαρτύρομαι Θήρ. Σάμ. κ. α.—Κθεοτόκ. Καραβέλ. 14: *Θέλεις ἀκόμα νὰ βογγάη κι ὁ ἀδερφός σου ἐναντίον σου, ὅπως τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι ποῦ τοὺς ἀδίκευες; Κθεοτόκ. ἐνθ' ἄν.* || Παροιμ. φρ. *Ἄλλους σκουράει κι ἄλλους βουγάει* (ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος) Σάμ.

3) Δὲν προθυμοποιοῦμαι νὰ πράξω τι, δυσχεραίνω Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.): *Εἶπα 'τον νὰ πάη 'ς τὸ σχολεῖον καὶ γογγύζ' ἀπο καὶ 'κι θέλ' νὰ πάη Χαλδ.* **4)** Ἐπιπλήττω Πειρ. Σκόπ.: *Ὅποιους ἔκανι ἀταξίς τὸντι βόγγαϊ Σκόπ.* **5)** Στενάζω ἰσχυρῶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Βογγάει ἀπ' τὸν πόνο κοιν. Γογγύζ' ἀσ' σὴν 'νεγκασίαν* (ἀπὸ τὴν κόπωση) Τραπ. Χαλδ. || Παροιμ. *Ἀντίς νὰ βογγάη τὸ γαδούρι, βογγάει τὸ σαμάρι* (ἐπὶ τοῦ ἄνευ λόγου παραπονουμένου ἀντὶ τοῦ δικαιουμένου μέν, ἀλλὰ σιωπῶντος) Πελοπν.

Ὅπου σκάφτεις καὶ βογγᾷς, | ἐκεῖ τραγῆς καὶ τραγουδᾷς (ἀνταπόδοσις τῆς ἐπιμόχθου καλλιεργείας εἶναι ἡ εὐχαρίστησις τῆς ἀφθόνου συγκομιδῆς) Ζάκ. || Ἄσμ.

Τ' ἔχεις, λεβέντη μ', καὶ βογγᾷς καὶ βαρβαναστενάξεις; μῆνα κεφάλι σὲ πονεῖ, μῆνα καρδιά σὲ σφάζει;

Ἡπ. (Κόνιτς).—Ποιήμ.

*Θ' ἀναστενάξ' ἢ λαγκαδιά, θανά βογγύξη ὁ βράχος
θὰ βαργομήσουν τὰ στοιχειά, οἱ βρύσες θὰ θολώσουν*
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 64.

*Τότε χαρούμενο κ' ἐγὼ τὸ στόμα, π' ὅλο βόγγει,
θ' ἀνοιζῶ καὶ τὴ δόξα σου γλυκὰ θὰ τραγουδήσω*
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 128.

Καὶ βόγγει βόγγει ὁ δύστηνος ἀπ' τὴν πολλὴν τὴν πίκρα
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 113. Συνών. ἀγκομαχῶ **2**, ἀγαγκάζω **B 2**. **β)** Οἶονεὶ στενάζω πιεζόμενος ὑπὸ βάρους, εἶμαι ὑπερπλήρης (διὰ τὴν σημ. πβ. Ξενοφάν. 1, 10 «τράπεζα μέλιτος καὶ τυροῦ ἀχθομένη») Εὐβ. (Ἄκρ. κ. α.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Τσακων.: *Βογγάει τὸν πουρτουφόλ' τοῦ δεῖνα Ἄκρ. 1' ἀμπάριμα βογγοῦν Ζαγόρ.* **6)** Παράγω ἤχον ὅμοιον πρὸς στεναγμόν, ἤχῳ Ἡπ. (Πρέβ.) Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Λεπεν.) Τσακων. κ. α.—ΓΒιζυην. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 43 ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 54 ITυπάλδ. Ποιήμ. 79: *Βογγάει τὸν πουτάμ' Λεπεν. Σβογγάει ἡ πέτρα* (ριπτομένη γεννᾷ βόμβον) Πρέβ. || Ἄσμ.

Ἀκούγον τὰ πεῦκα πῶς βογγοῦν κ' οἱ ὀξυῆς ποῦ βάζουν
Σισάν.—Ποιήμ.

Βογγοῦν τοῦ κόσμου τὰ στοιχειά, σηκώνουν κῆμα βροντερό
ΓΒιζυην. ἐνθ' ἄν.

Ἀγέρας δέρνει τὰ κλαδιά τοῦ λόγγου καὶ βογγᾷ
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν.

*Εἶναι 'ς τὴ λίμνη ταραχή, θολούρα καὶ φοβέρα
νὰ βόγγη ἀκούω μέσ' 'ς τὰ κλαδιά τοῦ λόγγου τὸν ἀέρα*
ITυπάλδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀντηχῶ **2**, ἀντιβροντῶ **1**, ἀντιλαλῶ **2**. **β)** Ἀντηχῶ Ἡπ. (Κούρεντ. κ. α.) Πόντ. (Οἶν).—ΣΜελᾶς ἐνθ' ἄν.: *Βογγᾷ ἡ ἐγκλεισία—ἡ κάμαρα Οἶν. Τὰ λαγκάδια βόγγουνε 'ς τὸ δγάβα τοῦ βορεᾶ ΣΜελᾶς ἐνθ' ἄν.* || Ἄσμ.

Στριγγὰ φουνὴν ἰφώναξι, βογγᾷν βουτὰ κι ράχισ
Κούρεντ. Συνών. ἀντηχῶ **1**, ἀντιβογγῶ, ἀντιβροντῶ **2**, ἀντιβοῖζω. **7)** Βοῶ, κραυγάζω Κέρκ.: *Βογγάει ἡ ἀλήθεια.* Συνών. φωτάζω.

βογγωβολούσα ἐπίθ. θηλ. Πειρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βογγωβολῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ ζωηρῶς ἠχοῦσα: Θάλασσα βογγωβολοῦσα.

βογγωβολῶ Πειρ. γογγωβολοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βολῶ.

1) Ἡχῶ ζωηρῶς, ἐπὶ τῆς θαλάσσης συνήθως ἐνθ' ἄν.

2) Βογγῶ, στενάζω διαρκῶς Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): *Ἐγογωβόλα ὅλη τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ δόνο.*

βογγωμανῶ ΛΜαβίλ. Ἔργα 56 γογγωμανοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μανῶ.

Στενάζω ἰσχυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ποιήμ.

Σεισμός, φωτιά, βογγωμανοῦν καὶ βούναροι σκισμένοι.

ΛΜαβίλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. βογγωμαχῶ.

βογγωμαχῶ ΑΚαρχαβίτς. Ζητιάν. 79 βογγομαχῶ Θράκ. (Αἶν.) βογγομαχάου Εὐβ. (Ἄκρ.) γογγομαχοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κοτζωμαχοῦ Τσακων.

Ἐκ τοῦ βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μαχῶ.
Βογγωμαχῶ, ὁ ἰδ.

βογγωτριζῶ ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. * 110.

Ἐκ τῶν ρ. βογγῶ καὶ τριζῶ.

Παράγω τριγμόν ὡς βόγγον: Ποιήμ.

Σκάπτουν τ' ἄλογα τὸ χῶμα καὶ τ' ἀμάξιμα βογγωτριζοῦν.

βοδιάζω Τήν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. εὐοδιάζω = βᾶλλω τι οὕτως, ὥστε νὰ εὐρη εὐκόλως τὸν δρόμον του.

Προχωρῶ.

βοδῶ ἀμάρτ. βουδῶ Σύμ. Μέσ. βουδειοῦμαι Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐοδῶ = ἔχω ἐλευθέραν ὁδόν.

1) Βλέπω: Ἐν βουδῶ καλά. **2)** Μέσ. κινουμαι: Ἐν βουδειέται καθόλου (εἶναι δυσκίνητος).

βόδωμα τό, ἀμάρτ. βγόδωμα Κρήτ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

1) Πρόοδος, προκοπή Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Γνωμ. Ἡ κουβέδα 'ς τὴ δουλειὰ βγόδωμα δὲ γάνει. Συνών. βοδωσιὰ. **2)** Πᾶν χρήσιμον πρᾶγμα τῆς οἰκίας, ἐπιπλόν, σκεῦος μαγειρικόν κττ. Κρήτ.: *Φτωχή 'ναι, μὰ μὲ τὴ φτώχεια τῇ ἀγόρασε ὅλα τὰ βγοδώματα καὶ δὲ τῇ λείπει πρᾶμα. Δῶσ' ἐδῶ, δῶσ' ἐκεῖ, μοῦ σπάσαν ὅλα τὰ βγοδώματα τοῦ σπιτιοῦ.* Συνών. βύδωσι, βοδωσιὰ.

βοδώνω, ἐβγοδώνω Κάρπ. κ. α. ἐβγοώνω Κάρπ. βοδώνω Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Ἡπ. Πελοπν. (Βούρβουρ).—Λεξ. Αἶν. βουδώνου Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Θεσσ. (Ἀλμυρ κ. α.) Μακεδ. (Καταφύγ. Κοζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Εὐρυταν. Λαμ. Λοκρ.) κ. α. βγοδώνω Ἄνδρ. Ἴος Κέως Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Ἐγκαρ. Φιλότ.) Πάρ. Σίφν. Σύρος Τήν. Χίος κ. α. βγοώνω Κάρπ. βγουδώνω Κρήτ. βγουόνω Κάλυμν. ἀβγοδώνω Χίος ἀβγοώνω Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐοδῶ. Ὁ τύπ. ἐβγοδώνω καὶ μεσν. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίρρ. ἐβγοδωμένα, δι' ὁ ἰδ. Λαογρ. 1 (1909) 569 «νὰ ποίσωμεν τὸν κύρι μου ὅμοιον ὡς ἐμένα | καὶ νὰ τὸνε βαπτίσωμεν καλὰ ἐβγοδωμένα». Ὁ τύπ. βγοδώνω καὶ ἐν Φωσκόλ. Φορτοῦν. Ἰντερμέδ. Δ' (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) στ. 177 «καὶ ἡ εὐχή μου μετὰ σᾶς νὰ 'ναι νὰ σᾶς βγοδώνη».

Α) Ἀμτβ. 1) Προάγομαι, προοδεύω, προκόπτω Κρητ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τήν. κ. ἄ.: *Βγοδώνουν τὰ φύ-
τα Τήν. Νὰ μὴ σώης κί νὰ μὴ βουδώης!* (ἀρά) Αἰτωλ.
Συνών. προκόβω. 2) Προχωρῶ ταχέως Ἀνδρ. Εὐβ.
(Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. κ. ἄ.:
Βοδώνει τὸ μουλάρι Πλατανιστ. 3) Συντελοῦμαι ταχέως
Ἀνδρ. Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Κάλυμν. Κέως
Καμωλ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Ἐγκαρ. Φιλότ.)
Παρ. Σάμ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. Χίος κ. ἄ.: *Βγοδώνει ἡ
δουλειὰ Ἀνδρ. Ὁ δρόμος τοῦ φτειάνουνε δὲ βοδώνει Κα-
λῶ. Τὸ καρτσούνι δὲ βγοδώνει Μῆλ. Καὶ μετβ. συντελῶ
ταχέως Ἀνδρ. Εὐβ. (Πλατανιστ.) Μύκ. κ. ἄ.: Βγοδώνω
γρήγορα τὴ δουλειὰ Μύκ. Βοδώνει ὁ μύλος Πλατανιστ.
Βοδώνει, γιατί δὲν ἔχομε ὦρα Ἀνδρ. Συνών. φρ.
κάνω γρήγορα. Μετοχ. βγοδωμένος, προκομμένος Πάρ.*

β) Παθ. διευθετοῦμαι, τακτοποιοῦμαι Κρητ.: Παροιμ.
Ἀπὴς ἡ γὰρ βγουνδώθηκε, | ἐσφιχτομαδαλώθηκε
(εἰρωνικῶς ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸ πάθημα λαμβάνοντος τὰς
ἀναγκαίας προφυλάξεις). 4) Προφθάνω Ἀνδρ. Θεσσ.
(Ἄλμυρ. κ.ἄ.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀράχ.
Εὐρυταν. Λαμ.) Σῦρ. κ. ἄ.—Λεξ. Αἰν.: *Δὲ βόδουσα νὰ τοῦ
κάνου Ἀράχ. Βόδουσα νὰ πάρου ἀράδα Αἰτωλ. Συνών.
προφταίνω. 5) Εὐκαιρῶ Ἀνδρ. Κάμπ. Πελοπν. (Βούρ-
βουρ.) Χίος κ. ἄ.: Δὲν ἐβγόδωσα ποὺ τοῖς δουλειὲς Κάμπ.
Δὲ βόδωσα νὰ ῥθω Βούρβουρ.*

Β) Μετβ. 1) Ἀποκτῶ Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.):
*Δ'λεύ' δ'λεύ' κί δικάρα δὲ βουδών' Ἀκρ. Ἀμα τοῦ βου-
δώσου γὼ δὲν τοῦ ξιτουλάου ἴστερα Στρόπον. Συνών.
ἀποτάζω (I) Α 1, ἀποκτῶ 1, πῆάνω. 2) Συλλαμ-
βάνω Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Ἀκρ.): Τὴν βόδουσ'
ἀπ' τὰ μαλλιά Φιλιπούπ. Ἀν σὶ βουδώσου 'ς τὰ χέρια μ',
θὰ σὶ τσακίσου 'ς τοῦ ξύλου Ἀκρ. Συνών. ἀρπάζω
Α 1, ἀρπακολλῶ 1, ἀρπακόνω, βουτῶ, γραπώνω.*

3) Ἀπατῶ Μακεδ. (Κοζ.): *Σὶ βουδών' χουρὶς νὰ τοῦ
καταλάβ'ς.*

βόδωσι ἡ, ἀμάρτ. ἐβγόδωσι Κρητ.—ΝΜαράντ.
Κρητ. Ἀποσπερ. 42.

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

1) Εὐκολία ΝΜαράντ. ἐνθ' ἄν.: *Ἐτουλόγου σας ἀποὺ
ζητε 'ς τὴ χώρα ἔχετε καὶ ὅλες σας τοὶ ἐβγόδωσες.*

2) Βόδωμα 2, ὁ ἰδ., Κρητ.: *Δὲ τζῆ ξαναδίδω προᾶμα,
γιατὶ μοῦ ζήτηξε μὲν ἐβγόδωσι καὶ δὲ μοῦ τὴν ξανα-
γάγειρε.*

βοδωσιὰ ἡ, ἀμάρτ. βγοδωσιὰ Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόδωσι ἡ τοῦ ρ. βοδώνω.

Βόδωμα 1 καὶ 2, ὁ ἰδ.

βοδωσύνη ἡ, ἀμάρτ. βγοδωσύνη Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

Προθυμία πρὸς ἐργασίαν: *Μεγάλη βγοδωσύνη τὴν ἔχει.*

βοδωτικὸς ἐπίθ. βγοδωτικὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

Ἐκεῖνος ποῦ εὐοδώνει, εὐκολύνει, ἡ ὁ παρέχων εὐκο-
λίαν εἰς ἐνέργειάν τινα: *Στράτα βγοδωτικεῖα. Δουλειὰ βγο-
δωτικεῖα.*

βόεικος ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. βοεικός. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν
τοῦ τόνου πβ. Τούρκικος, Φράγκικος κττ.

Ὁ ἐκ βοὸς προερχόμενος: *Βόεικο κρέας. Συνών.
βοιδήσιος, βοιδινός.*

βοήθεια ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) *βοήθεια κοιν.
βόηθεια Πελοπν. (Κορινθ.) βοήθα Τσακων. βοήθειγια
Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βουήθεια βόρ. ἰδιώμ. καὶ
Κρητ. βοήθεια Χίος βόθεια Κύπρ. βούθεια Κύπρ.
βοήθεια Μεγίστ. βοηθεία Μέγαρ. γόθεια Ρόδ. γόθ-
κεια Ρόδ. ἀφουδεία Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀφηδεία Ἀ-
πουλ. βησειά Ἀπουλ. ἀβησειά Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)
βοήθειο τό, Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κέρκ.—Λεξ. Δημητρ.
βουήθειον Ἡπ. (Ζαγόρ.) βόηθειο Πελοπν. (Βούρβουρ.)
βόηθειον Εὐβ. (Ἀκρ.) Μακεδ. (Κοζ.) ἀβόηθειον Θεσσ.
Σάμ. ἀβούηθειον Σάμ. βούχθειον Σάμ. βόηθο Πε-
λοπν. (Ἀρχαδ. Κυνουρ. Μάν.) βόθειο Θράκ. (Σαρεκκλ.)
βόθειον Θράκ. (Αἰν.) βοήθειος ὁ, Θράκ. (Βιζ.) Πόντ.
βοήθειγος Πόντ.*

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βοήθεια. Ὁ τονισμὸς βοηθεία κατ'
ἀναλ. τῶν εἰς -ία, οἶον κακία, σοφία, φιλία κττ.,
περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 104. Εἰς τὸ βησειά Ἀ-
πουλ. πρόκειται φωνητικὴ τροπὴ τοῦ θ εἰς σ, ὡς μαρτυ-
ροῦν καὶ ἄλλα ὅμοια αὐτόθι, ὡς ἀλήσειο, ὄρνισα κττ.
Ὁ τύπ. βοήθειο κατὰ τὰ ὅμοια ἀλήθειο - ἀλήθειο,
σμπάθειο - σμπάθειο, συνήθειο - συνήθειο κττ.
περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 65. Ὁ τύπ. βούθειο καὶ
μεσν. Ἰδ. Σαχλίκ. Γραφ. καὶ ἀφηγ. στ. 381 (ἐκδ. G Wa-
gner σ. 92) «καὶ τὸν αὐθέντην τὸν Χριστὸν εἰς βούθεια
μου νὰ κράζω».*

1) Πᾶσα ἀρωγὴ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ κοιν. καὶ Ἀπουλ.
Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἄ.) Τσα-
κων.: *Δὲ μπορῶ νὰ τὸ κάνω μόνος μου, θέλω καὶ βοή-
θεια. Δὲν ἔχω βοήθεια ἀπὸ κανένα. Ἐχω βοήθεια ἀπὸ τὸν
δεῖνα. Βοήθεια!* (ἐπὶ κλησὶς τοῦ κινδυνεύοντος) κοιν. ||
Γνωμ. *Ὁποῖος λέει τὴν ἀλήθεια ἔχει τὸ Θεὸ βοήθεια πολ-
λαχ.*

β) Τὸ ὑλικὸν μέσον τῆς ἀρωγῆς πρὸς τὸν αἰ-
τούντα, ἐλεημοσύνη κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.
κ. ἄ.): *Βοήθεια, Χριστιανοί!* (ἐπὶ κλησὶς ἐπαίτου) κοιν. Ὁ
γυρεὺνὸν *ψαλαφῆ βοήθειαν* (ὁ ἐπαίτης ζητεῖ ἐλεημοσύνην)
Τραπ. *Γὰ ὄνομαν Θεοῦ, δόστε με ἕναν βοήθειαν!* (ἐπὶ κλη-
σις ἐπαίτου) αὐτόθι. γ) Στήριγμα κοιν.: *Ἐχω τὸ παιδί
μου βοήθεια. Βοήθεια μας ὁ ἅγιος ἡ βοήθεια μας ἡ χάρι
του (εὐχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορτῆς ἀγίου λεγομένη συ-
νήθως μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν). 2) Συνεργασία
πολλῶν προσώπων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου χάριν ἄλλου
Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.*

Πβ. ἀναβάσταμα, βοήθημα, βοηθημός.

βοήθημα τό, σύνηθ. βοήθειμαν Πόντ. (Τραπ.)
βόηθημα Εὐβ. (Κονίστρ.) βόθημα Θράκ. βούθημα
Κάλυμν. βόηθ'μα βόρ. ἰδιώμ. βούθ'μα Ἰμβρ. ἀ-
βούθ'μα Σάμ. ἀβούθημα Νάξ. (Γαλανᾶδ.) βοήθισμα
Παξ. Πελοπν. (Ἀρχαδ.) ἀβούθισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βοήθημα.

1) Βοήθεια 1, ὁ ἰδ., σύνηθ.: *Κάλλιο νὰ 'λειπε τὸ βο-
ήθημά του. 2) Βοήθεια 1 β, ὁ ἰδ., σύνηθ.: Τὸ Ὑπουργε-
γεῖο δίνει βοηθήματα 'ς τοὺς τραυματίες.*

βοηθημός ὁ, ἀμάρτ. βοηθ'μός Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοηθῶ.

Βοήθεια 1, ὁ ἰδ.

βοηθητής ὁ, .λεξ. Δημητρ. βοηθιστής Πελοπν.
(Οἰν.) βοθιστής Θράκ. (Μέτρ. Σαρεκκλ.) βοθιστής
Θράκ. (Αἰν.) ἀβοθιστής Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοηθῶ, παρ' ὁ καὶ βοηθίζω.

1) Βοηθός, ὑπηρέτης ἐνθ' ἄν. 2) Θηλ. βοηθίστρα,

